

Ἀπὸ τὰ μέσα Φεβρουαρίου (1826), ἄρχισαν πολλάς φαμελλιαὶς νὰ ὑστεροῦνται τὸ ψωμί. Μία Μεσολογγίτισσα, Βαρδάρηνα ὠνομάζετο, ἥτις περίθαλπεν ἀσθενῆν (καὶ) τὸν αὐταδελφὸν μου Μητρον, ἐτελείωσεν τὴν θροφήν της, καὶ μυστικά, (μαζὶ) μὲ ἄλλαις δύο φαμελλιαῖς Μεσολογγίτικες, ἔσφαξαν ἓνα γαῖδουράκι, πωλάρι, καὶ τὸ ἔφαγαν.

Ταῖς ἡῦρα ὅπου ἔτρωγαν· ἐρώτησα ποῦ ἡῦραν τὸ κρέας, καὶ τρόμαξεν ἡ ψυχὴ μου ὅταν ἄκουσα ὅτι ἦτον γαῖδοῦρι.

Μία συνδροφιά στρατιωτῶν Κραδαριτῶν εἶχεν ἓναν σκύλον καί, κρυφὰ καὶ αὐτοί, τὸν ἔσφαξαν καὶ τὸν μαγεύσαν. Ἐμαθητεύθη καὶ τοῦτο.

Ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξάνουσα ἡ πείνα, ἔπεσεν καὶ ἡ πρόληψις καὶ ὅλα<sup>1)</sup> τοῦ νὰ τρώγουν ἀκάθαρτα, καὶ ἄρχισαν ἀναφανδὸν πλέον νὰ σφάζουν ἄλογα, μουλάρια καὶ γαῖδούρια, καὶ ἀκόμη νὰ τὰ πωλοῦν μία λίρα τὴν ὅκᾱ οἱ ἰδιοκτῆται (των) — καὶ ποῦ νὰ προφθάσουν; Τρεῖς ἡμέραις ἀπέρασαν, καὶ ἐτελείωσαν καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα.



4  
Ο συνεργάτης του Κου Γ. Μεσθενέα τυπογράφου<sup>2</sup>), καθήμενος εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἔσφαξεν καὶ ἔφαγεν μίαν γάταν, καὶ ἔβαλεν τὸν ψυχογυῖον τοῦ Στορνάρη καὶ ἐσκότωσαν ἄλλην μίαν. Τοῦτος ὑπέμνησεν<sup>3</sup>) (εἰς) τοὺς ἄλλους (νὰ πράξουν τὸ ἴδιον), καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις γάτα δὲν ἔμεινεν.

Ο Ἀγιομαυρίτης ἰατρὸς (Π. Στεφανίτσης) ἐμαγεύρευσεν τὸν σκύλον τοῦ μελάδι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχαμεν ἀρκετόν, καὶ ἐπαινοῦσεν τὸ φαγί του ὅτι ἦτον τὸ πλεόν νοστιμώτερον.

Οἱ στρατιῶται πλεόν αὐθαδίασαν, καὶ ἄρπαζαν ὅποιονδήποτε σκύλον ἢ γάταν εὑρίσκαν εἰς τὸν δρόμον.

Ἄλογα δὲν εἶχαν μείνει ἄλλα παρὰ ἓν ἄτι τοῦ Στρατ. Γεωργάκη Κίτζιου, ὁ περίφημος Ἀλαμπάτζιας (;) ἄτι τοῦ (Κ.) Τζιαβέλα καὶ ἓν σαμαργιάρικον, τὸ ὁποῖον (1024) εἶχεν ὁ (Ν.) Στορνάρης καὶ τὸ ἔθρεφεν (διὰ) νὰ καθαλλικεύσῃ χρεῖας τυχοῦσης, ὡς ἀδύνατος<sup>4</sup>).

Τρέχοντες οἱ στρατιῶται ἄνω-κάτω—ζητοῦντες ζῶα—ἔφθασαν καὶ εἰς τοῦ Στορνάρη τὴν οἰκίαν, καὶ ἄρπαζαν καὶ ἐκεῖνο. Μὲ μυρίας παρακλήσεις καί, τὸ κάτω (-κάτω), μὲ ἀνθιστάσεις ἐδυνήθημεν νὰ τὸ σώσωμεν.

Ἐξετάζοντες εἰς τὰς οἰκίας, ἤυραν εἰς μιᾶς γυναίκας Μισολογγίτισσας (τὸ σπίτι), ὑποκάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα, ἕως 25 ὀκ. ἄλεῦρι. Τοῦτο ἔδωσεν αἰτίαν νὰ ξανακοιτάξουν καὶ αὐτὰ τὰ προσκέφαλα ἀκόμη (τῶν σπιτιῶν), καὶ τὸ ἔκαμεν ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπή.

Ἡ ἐπιτροπή ἤυρεν τρυπωμένον (ποσὸν) τριανταπέντε ὀκάδες γαλέττα, τὸ ὁποῖον εἶχεν κρυμμένον ὁ φροντιστὴς τοῦ Στορνάρη Μῆτρος Γρουμπογιάννης. Τὸ λεηλάτησαν (καὶ αὐτό), καὶ τοῦτον ἔπειτα τὸν ἔδειραν οἱ στρατιῶται μας, διότι μᾶς ἔδλεπεν ὅτι πεθαίνομεν ὀλοένα, καὶ αὐτὸς ζοῦσεν καλά. Ἴσως ἦτον (τοῦτο) καὶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Στορνάρη.